

Arrest

nr. 275 235 van 13 juli 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 23 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat E. MASSIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Soedanese nationaliteit te bezitten, dient een verzoek om internationale bescherming in op 25 juli 2019.

1.2. Verzoeker wordt op 13 oktober 2021 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

1.3. Op 21 februari 2022 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus, die als volgt luidt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Soedanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 januari 1991 te Omdurman, Soedan. Onmiddellijk na uw geboorte ging u met uw moeder terug naar hun woonplaats Farish, Zuid Kordofan. Toen u ongeveer 7 à 8 jaar oud was verliet u Farish en ging u bij uw oom langs vaderszijde, A. N., in Omdurman wonen om er onderwijs te volgen. U keerde in de vakantieperiodes terug naar Farish om daarna steeds terug te keren naar Omdurman. Tijdens die periodes hielp u uw vader in de landbouw. Uw vader, A. N., was actief als wijkverantwoordelijke te Farish voor de partij Al Haraka Al Shabia [SPLM-N of Sudan People's Liberation Movement North nvdr.] en organiseerde vergaderingen en speechte er ook waarbij u hem geregeld hielp door tafels en stoelen te voorzien en drankjes uit te delen. U vernam dat uw vader in september 2011 werd vermoord door de Soedanese veiligheidsdiensten nadat hij werd gevonden in de velden door een buurman. U heeft nog een gehuwde zus, I., die te Khartoem verblijft. U heeft nog 2 broers, A. en M., die zich hebben aangesloten bij de SPLM-N - factie onder leiding van Abdelaziz al-Hilu en verblijven te Kouda, Zuid Kordofan. De ene broer is er actief als chauffeur, de andere werkt voor hun inlichtingendienst. Na uw studies werkte u voor 2 jaar en 8 maanden in de bouwsector en als smid. Te Soedan had u een relatie met A. M., J. waar u tot op heden nog contact mee heeft. Jullie hadden samen een zoon, A., die is overleden. In april 2015 begaf u zich met een vriend M. naar een culturele week aan een universiteit van Khartoem waar er gediscussieerd werd over de SPLM-N. Toen u samen met M. en een medestudent van hem naar huis ging, werden jullie gearresteerd door leden van de veiligheidsdienst en in een pick up naar een onbekende plaats gebracht en opgesloten. U werd daar ondervraagd over uw broers, mishandeld en beledigd. Na 6 dagen kwam u vrij op voorwaarde dat u een document ondertekende en u zich geregeld bij hen moest aanmelden om informatie over uw broer mee te delen. U werd daarna gewond op straat achtergelaten. Uw familieleden lieten u overbrengen naar het ziekenhuis waar men u weigerde te behandelen omdat u eerst aangifte moest doen bij de politie. Bij de politie wou men u niet helpen omwille van het door u ondertekende document. Uw moeder heeft u uiteindelijk verzorgd en er werd voor u een smokkelaar geregeld. U verliet Soedan op 18 mei 2015 met bestemming Libië waar u 2 jaar heeft verbleven. Op 25 mei 2017 kwam u in Italië aan en reisde u verder naar Frankrijk waar u op 24 juli 2017 een verzoek tot internationale bescherming indiende wat u werd geweigerd omwille van de Dublin procedure. U begaf zich onder andere naar Duitsland en Nederland en verbleef ook in België met als doel om naar het Verenigd Koninkrijk te gaan. U kwam uiteindelijk opnieuw België binnen op 24 juli 2019 en diende er op 25 juli 2019 een verzoek tot internationale bescherming in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde te behoren tot de etnie Nyima [een subclan van de etnie Nuba], een niet-Arabische/Afrikaanse etnie afkomstig uit de regio Two Areas (deelstaten Zuid-Kordofan en Blauwe Nijl).

Wat betreft personen die tot een niet-Arabische/Afrikaanse etnie behoren die afkomstig is uit de Two Areas, dient gesteld dat uit de informatie over de situatie buiten hun oorspronkelijke herkomstregio waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus "Soedan: De situatie van Darfoeri en Nuba buiten hun herkomstregio's"** dd. 28 juni 2021, (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_soedan_de_situatie_van_darfoeri_en_nuba_buiten_hun_herkomstregios_20210628.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>)), blijkt dat het Arabische suprematie-denken en de neerbuigende visie ten opzichte van gemeenschappen uit gemarginaliseerde regio's, ingebed bij de traditionele Soedanese elite en diepgeworteld in de Soedanese maatschappij, blijven voortbestaan en is het volgens vele bronnen onwaarschijnlijk dat dit op korte termijn zal wijzigen. De mate en aard van discriminatie waarmee een persoon te maken kan krijgen, hangt echter af van een combinatie van factoren die met elkaar verbonden zijn en elkaar versterken, zoals etnie, herkomst, netwerk, economische status, politiek of religieus profiel. De gemeenschappen van Darfuri (en Nuba) in Khartoem zijn etnisch, sociaal en economisch divers. De geraadpleegde bronnen zijn het over het algemeen eens dat de financiële situatie bepalend is voor de levensomstandigheden, zoals de plaats waar mensen wonen in de stad en hun toegang tot openbare

diensten zoals onderwijs en gezondheid. Sommige bronnen wijzen op discriminatie bij de uitreiking van identiteitsdocumenten en op de arbeidsmarkt, waardoor velen in de informele sector terechtkomen. Ze wijzen daarbij in de richting van ambtenaren van het voormalige regime die op post gebleven zijn. Anderen verklaren de moeilijkheden om een job te vinden in de formele sector door de economische crisis, het gebrek aan de nodige vaardigheden en aan een netwerk.

Wat de houding van de autoriteiten en de veiligheidsdiensten betreft, dient te worden vastgesteld dat onder het voormalige regime van al-Bashir zowel Arabische als niet-Arabische tegenstanders van het Soedanese regime, bijvoorbeeld mensenrechtenactivisten, kritische journalisten, politiek actieve studenten, advocaten, tribale leiders en (vermeende) sympathisanten van rebellenbewegingen, het risico liepen om het slachtoffer te worden van repressie, in het bijzonder door de ondertussen ontbonden NISS (National Intelligence and Security Service). Het is vooralsnog onduidelijk hoe organen zoals de GIS (General Intelligence Service) en de RSF (Rapid Support Forces) de Nuba en Darfuri behandelen en of de overgangsregering in staat is effectieve controle uit te oefenen op het gedrag van de veiligheidssector. Enkele contactpersonen stellen dat politiek activisme gericht tegen het oude regime een kritische factor is voor persoonlijke onveiligheid, eerder dan etnie of herkomst. Verschillende bronnen geven wel aan dat er sinds augustus 2019 meer ruimte is voor vrijheid van meningsuiting. Er zou evenwel een verschil zijn tussen het uiten van kritiek tegen de civiele dan wel de militaire component van de regering. Een aantal bronnen halen anekdotische meldingen aan van een hardere behandeling door veiligheidsdiensten in de wijken waar Darfuri en Nuba wonen. Andere bronnen zijn dan weer positiever en stellen bijvoorbeeld dat het aantal incidenten tegen de groepen uit de gemarginaliseerde regio's is gedaald in plaatsen zoals Khartoem en grote stedelijke gebieden buiten de conflictregio's, dat ze na de revolutie van 2019 geen incidenten hebben vernomen van personen die door de veiligheidsdiensten werden vervolgd omwille van hun (vermeende) sympathie of betrokkenheid bij de gewapende rebellen in de conflictgebieden, en dat er in de media daterend van na de machtswisseling in augustus 2019 geen berichten te vinden zijn van slechtere behandeling en gerichte arrestaties en detenties van niet-Arabische Darfuri in Khartoem.

Darfuri en Nuba elders in Soedan ondervinden mogelijks raciale profilering, die zich soms tegen individuen richt, zoals bij arbitraire detentie en grof taalgebruik, maar soms ook tegen een volledige gemeenschap, zoals bij uitbraken van geweld in Kassala in mei 2020 en Port Sudan in augustus 2020.

Het CGVS is zich bewust van de precaire situatie waarin sommige personen behorende tot een niet-Arabische etnie afkomstig uit de Two Areas zich kunnen bevinden in Soedan, maar gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan evenwel niet worden gesteld dat het loutere feit te behoren tot een niet-Arabische/Afrikaanse etnie afkomstig uit de Two Areas voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U, die sinds uw achtste levensjaar hoofdzakelijk te Omdurman bij uw oom heeft verbleven (CGVS notities persoonlijk onderhoud d.d. 13 oktober 2021 p 6 [verder NPO]), waar u tot 2012 heeft gestudeerd (NPO p 14) en er nadien heeft gewerkt in de bouwsector en als smid (NPO p 7) voor uw vertrek uit Soedan op 18 mei 2015 (NPO p 5), moet uw vrees voor vervolging of uw risico op ernstige schade dus in concreto aantonen.

Er dient na uw gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bestaat, dit om onderstaande redenen.

U heeft uw vrees om bij terugkeer naar Soedan gezocht en geviseerd te worden door de Soedanese veiligheidsdiensten niet geloofwaardig weten te maken.

Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud de kans kreeg om de reden te vermelden waarom u Soedan heeft verlaten verklaarde u dat u na het bijwonen van een culturele week aan een universiteit in Omdurman, waar er gediscussieerd werd over de SPLM-N, samen met uw vriend M. onderweg naar huis werd opgepakt door 3 personen in een 'box' (een soort pick up truck) zonder nummerplaat die jullie bedreigden met een wapen, meenamen en jullie opsloten in een kamer. De volgende dag werd u in een

andere kamer ondervraagd over uw broers waar u hen zei dat u niet weet waar ze zijn waarop u werd geslagen en beledigd. U zei hen daarop dat A. zich in Zuid-Soedan bevond. U verklaarde verder dat u na 6 dagen werd aangesproken door een zekere M. die u vrij liet op voorwaarde dat u een document ondertekende en dat u zich elke week bij hen ging melden om alles wat u over uw broer weet mee te delen. U werd door uw familieleden wegens uw verwondingen naar het ziekenhuis gebracht waar men u niet wou behandelen voordat u aangifte deed bij de politie. De politie wou u niet helpen en maande u aan te verklaren dat u een ongeval had gehad. U werd daarop thuis verzorgd en er werd voor u een smokkelaar gezocht om Soedan te verlaten (NPO p 13).

Bovenstaande indachtig dient vooreerst opgemerkt dat u tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) nooit gewag heeft gemaakt van enige arrestatie noch van een gevangenschap. Wanneer het u gevraagd werd, gaf u aan **niet te zijn gearresteerd, noch in een gevangenis te hebben gezeten** (CGVS vragenlijst d.d. 21 februari 2021 punt 3.1). Ook wanneer u uw vrees kon toelichten bracht u een eventuele arrestatie of opsluiting niet ter sprake (CGVS vragenlijst d.d. 21 februari 2021 punt 3.5) wat **bijzonder eigenaardig** is gezien deze arrestatie, zoals uit het persoonlijk onderhoud bleek [u opperde immers een vrees ten aanzien van de veiligheidsdiensten die u hebben gearresteerd in geval van een terugkeer naar Soedan (NPO p 19)], de kern raakt van de redenen om Soedan te verlaten. Integendeel u verklaarde voor de DVZ letterlijk dat u, toen u in Soedan woonde, u niet persoonlijk lastig gevallen werd door het regime (CGVS vragenlijst d.d. 21 februari 2021 punt 3.5). U voegde eraan toe dat u uw vrees voor een slechte behandeling in geval van terugkeer naar Soedan, enkel baseert op gesprekken die u voerde met uw moeder. Hoewel het CGVS er rekening mee houdt dat u tijdens dit interview bij DVZ details in uw verklaringen dient te beperken, mag er van u wel verwacht worden dat u een arrestatie en gevangenschap daar zou meedelen, wat niet het geval is - u gaf er immers net het omgekeerde aan, namelijk dat u niet werd gearresteerd of opgesloten, en u voor uw vertrek uit Soedan niet lastig gevallen werd door de Soedanese autoriteiten. **Dit doet reeds ernstig en fundamenteel afbreuk aan enige geloofwaardigheid met betrekking tot uw beweerde arrestatie en opsluiting en bijgevolg eveneens aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde vrees in geval van terugkeer naar Soedan.**

Dieper ingaand op de omstandigheden van uw arrestatie verklaarde u **verrassend en tegenstrijdig** aan uw eerdere verklaring dat u door 6 personen werd opgepakt en niet door 3 personen en stelde u dat u met 3 personen was die opgepakt werden (NPO p 15). **Eveneens opvallend en inconsistent** is dat u eerst aangeeft 21 dagen te zijn geslagen, beledigd en gemarteld om direct daarna te verklaren dat u na de zesde dag opsluiting werd vrijgelaten onder voorwaarden door een zekere M. (NPO p 13). Wanneer u iets later in het persoonlijk onderhoud opnieuw gevraagd werd naar de naam van de man die u vrijliet, stelde u **kortweg en weinig overtuigend** dat u zijn naam soms vergeet en **verrassend** dat u hem kent van zien (NPO p 16). **Deze inconsistente en tegenstrijdige verklaringen komen de geloofwaardigheid van uw arrestatie en opsluiting allerminst ten goede en tasten de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid ervan verder aan.**

Verder peilend naar de specifieke omstandigheden en redenen van uw arrestatie en uw opsluiting verklaarde u **vaagweg** dat u niet specifiek beschuldigd werd en het duidelijk was dat men uw oudste broer viseerde (NPO p 16). U legde verder in het persoonlijk onderhoud geen enkele verklaringen af waaruit dit eventueel zou blijken. U verklaarde voorts dat u werd gearresteerd door mensen van de veiligheidsdienst en dat u dat weet door de manier waarop ze u hebben behandeld, dat ze zich verplaatsten met een auto zonder nummerplaat en dat u alles wat u heeft gehoord over de veiligheidsdienst zelf heeft meegemaakt (NPO p 16) wat een **uiterst vage en weinig overtuigende beschrijving** is. Specifiek gevraagd of ze zich niet kenbaar maakten, **ontweek u de vraag enigszins** en verklaarde u dat u hen niet durfde aan te kijken en u hen niets vroeg (NPO p 16) wat opnieuw in het licht van uw verklaringen dat u 6 dagen door hen – waarvan u de genaamde M. dan nog kent van zien - werd mishandeld en beledigd niet weet te overtuigen. **Uw uiterst vage verklaringen omtrent de redenen en de omstandigheden van uw arrestatie en opsluiting doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde arrestatie en opsluiting.**

Peilend naar enige concrete vormen van discriminatie die u zou ondervonden hebben te Soedan omwille van uw etnische afkomst verklaarde u dat u daar in Soedan geen voorbeelden moet over geven gezien iedereen u overal waar u ging omwille van uw huidskleur negatief bekeek, u er rechtstreeks op aansprak en u beledigde en u ook de blikken voelt van de mensen in Europa (NPO p 17 en 18) wat **geenszins concrete en doorleefde verklaringen** zijn om deze beweerde discriminatie aan te tonen. Wanneer u wel een concreet voorbeeld aanhaalde, verklaarde u dat u niet verder werd toegelaten in de sollicitatieprocedure voor een job als security omwille van uw etnie. U voegde daar verrassend aan toe

dat dit een functie betrof bij de Soedanese overheid. Toen u daarop werd **geconfronteerd** met de vaststelling dat u enerzijds verklaart niet te kunnen terugkeren naar Soedan omwille van uw problemen met het regime, maar anderzijds wel solliciteert voor een functie bij dezelfde overheid, verklaarde u **vaagweg en niet overtuigend** dat dat normaal is, dat u nog jong was en deze sollicitatie plaatsvond voor uw arrestatie (NPO p 18). **Uw verklaringen betreffende uw sollicitatie voor een job als security bij de Soedanese overheid doen verder afbreuk aan de reeds zwaar aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde vrees ten aanzien van de Soedanese veiligheidsdiensten.** Daarnaast doet deze vaststelling eveneens afbreuk aan de door u beweerde sympathie en activisme voor de beweging SPLM-N, die door de Soedanese autoriteiten met geweld bestreden werd ten tijde van uw sollicitatie.

Uw beweerde sympathie en betrokkenheid bij de beweging SPLM-N, wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat uw kennis omtrent deze beweging geenszins overtuigt. Zo verklaarde u foutief dat Ahmed Haroun in het jaar 2010 aangesteld werd als gouverneur van Zuid-Kordofan, hetgeen incorrect is. Immers, de gewapende opstand van SPLM-N in Zuid-Kordofan ontstond na de aanstelling van Haroun als gouverneur van Zuid-Kordofan in het jaar 2011, hetzelfde jaar als het jaar waarin uw vader beweerdelijk zou zijn vermoord omwille van zijn lidmaatschap van SPLM-N. Dat u over een dergelijk basisgegeven geen correcte verklaringen weet af te leggen, dit hoewel uw vader in het kader van dit conflict in hetzelfde jaar werd gedood, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering actief te hebben gesympathiseerd voor deze beweging. Daarenboven dient opgemerkt dat u volledig incorrect - beweerde dat Minni Arco Minnawi een medestichter zou zijn van de beweging SPLM. Het dient echter opgemerkt dat, zo blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, Minni Minnawi geen enkel verband heeft met de beweging SPLM, maar de leider van de Darfoerese rebellenbeweging 'Sudan Liberation Movement' betreft. Dat u beide volstrekt verschillende bewegingen door elkaar blijkt te halen, toont enkel aan dat u geenszins inzicht heeft in de verschillende Soedanese rebellenbewegingen, en doet verder fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde betrokkenheid bij de beweging SPLM-N.

Voorts dient vastgesteld dat u geen duidelijkheid heeft weten te scheppen betreffende uw identiteit en meer bepaald over uw geboortedatum. Nochtans is dit een **essentieel element** om uw levensloop te Soedan en bijgevolg uw verzoek tot internationale bescherming correct te kunnen beoordelen.

Bij DVZ gaf u aanvankelijk aan dat u bent geboren op 30 mei 1999 waarna u dat corrigeerde naar 1 januari 1991 (Verklaring DVZ d.d. 21 februari 2020 punt 4) – een **opmerkelijk verschil van 8 jaar**. Toen u aan het begin van het persoonlijk onderhoud gevraagd werd naar uw geboortedatum verklaarde u dat u uw geboortedatum niet kent gezien u geen geboorteakte heeft en dat een dokter uw leeftijd heeft geschat. U verduidelikte dat sinds uw komst naar Europa u 'hen' de leeftijdsschatting heeft getoond en daar op vermeld stond dat u geboren bent op 30 mei 1999, dat men twijfelde aan uw leeftijd en dat u dan cynisch verklaarde dat u in 1991 bent geboren (NPO p 4). Bevestigd naar confirmatie dat u geboren bent in 1999 stelde u dat dit een persoonlijke schatting was van de interviewer in het vorige interview [interview bij DVZ nvdr.] (NPO p 4 en 5). Wanneer u later in het persoonlijk onderhoud opnieuw werd bevestigd naar uw geboortedatum verklaarde u dat u uw echte geboortedatum niet weet, dat een Soedanees attest vermeldt dat u in 1999 bent geboren, dat dit werd vastgesteld toen u een nationaliteitsbewijs ging aanvragen, dat u zelf niet overtuigd bent van deze schatting en dat u ongeveer 17 jaar oud was toen u in 2012 stopte met uw studies [waaruit kan afgeleid worden dat u ongeveer geboren bent in 1995 nvdr.] (NPO p 13 en 14).

Bovenstaande indachtig dient allereerst opgemerkt dat u bij DVZ heeft verklaard dat u zowel een geboorteakte, een identiteitskaart en een nationaliteitsbewijs had te Soedan en u deze daar heeft achtergelaten (Verklaring DVZ d.d. 21 februari 2020 punt 25), en dat u voor het CGVS verklaarde te hebben beschikt over een paspoort in Soedan, dat u verloren zou hebben in Libië (NPO p 4) - wat **in schril contrast staat** met uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat u geen geboorteakte heeft dewelke de basis vormt voor uw vermeende onwetendheid van uw geboortedatum. **Dergelijke tegenstrijdige verklaringen komen de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw geboortedatum niet ten goede en weten er geen duidelijkheid over te scheppen.**

Verder dient opgemerkt dat u bij de Belgische migratiediensten geen enkel document heeft overgemaakt die uw identiteit zou kunnen aantonen (zie DVZ ontvangstbewijs documenten d.d. 21 februari 2020). U maakte tijdens het persoonlijk onderhoud weliswaar gewag van een Soedanees schattingsverslag van uw leeftijd waarop te lezen zou staan dat u geboren bent op 30 mei 1999, maar u overhandigde dit attest of een kopie er van niet en u gaf ook geen verklaring voor het ontbreken er van. Bijgevolg kan dit slechts beschouwd worden als **een boude verklaring die u op geen enkel wijze staaft met enige bewijsstuk waar dan ook geen geloof kan aan gehecht worden.**

Voorts dient opgemerkt dat op basis van opgevraagde informatie bij de Franse migratiediensten u te Frankrijk in het kader van de Dublin procedure gekend bent als A. M. geboren op 13 mei 1993 en eveneens onder de alias Ali Mustafa geboren op 1 januari 1991 (zie informatie Franse migratiediensten toegevoegd aan administratief dossier). Er kan enkel vastgesteld worden dat u bij de Franse migratiediensten uw geboortedatum in het jaar 1993 heeft gesitueerd; een jaartal dat u bij de Belgische migratiediensten nergens vermeldt wat **de onduidelijkheid over uw geboortedatum verder versterkt**.

Ten slotte dient opgemerkt dat er **geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring dat de vermelde geboortedatum in 1999 een persoonlijke inschatting was van de interviewer bij DVZ**. De informatie vanuit DVZ vermeldt immers een correctie van uw geboortedatum naar 1 januari 1991 waaruit blijkt dat uw geboortedatum is aangepast op basis van uw verklaringen die u daar heeft afgelegd (Verklaring DVZ d.d. 21 februari 2020 punt 4). **Uw bewering dat er een persoonlijke inschatting van uw geboortedatum is gebeurd door de interviewer is bijgevolg ongegrond**.

Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat, wanneer u tijdens het persoonlijk onderzoek werd gevraagd naar eventuele broers of zussen, u verklaarde dat uw zus I. heet, getrouwd is en in Khartoem woont (NPO p 8). Deze verklaring is **bijzonder verrassend** gezien u bij DVZ verklaarde dat uw zus S. heet (Verklaring DVZ d.d. 21 februari 2020 punt 17); een **opmerkelijk verschil** met I. wat niet door een vertaalfout verklaard kan worden en **verder bijdraagt aan de algemene ongeloofwaardigheid van uw verklaringen**.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus “Soedan: Risico bij terugkeer” van 6 februari 2018**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_soedan_risico_bij_terugkeer_2.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; **COI Focus “Soedan: De situatie van Darfoeri en Nuba buiten hun herkomstregio's” dd. 28 juni 2021**)), blijkt dat het Britse Upper Tribunal in een zaak van 2016 besliste dat een afgewezen Soedanese verzoeker tot internationale bescherming niet louter op basis van de gedwongen terugkeer of de afwijzing van een verzoek tot internationale bescherming risico loopt op ernstige schade. Het Britse Upper Tribunal bevestigde in een zaak van 2020 dat er een gebrek aan bewijs is dat een uitgeprocedeerde asielzoeker louter omwille van zijn asielaanvraag in het buitenland een reëel risico op ernstige schade loopt.

Uit deze informatie blijkt ook dat verschillende bronnen bevestigen dat er niet gesteld kan worden dat personen van een niet-Arabische/Afrikaanse etnie afkomstig uit de Two Areas bij hun terugkeer uit het buitenland louter omwille van hun etnische herkomst uit de Two Areas risico lopen op vervolging. In de eerder aangehaalde zaak van 2020 stelde het Upper Tribunal bovendien uitdrukkelijk dat er geen reëel risico bestaat op vervolging of onmenselijke behandeling in geval van terugkeer van een persoon behorend tot de Nuba etnie naar Soedan, louter omwille van zijn etniciteit. Uit deze informatie blijkt wel dat het feit dat iemand rechtstreeks afkomstig is uit de Two Areas de mogelijke interesse van de Soedanese veiligheidsdiensten verhoogt. Ook Soedanese opposanten lopen risico op vervolging bij terugkeer als ze politiek actief zijn in het buitenland.

Terzake wordt er op gewezen dat u niet afkomstig bent uit een conflictgebied in Soedan, aangezien u verklaarde sinds uw achtste levensjaar hoofdzakelijk in Omdurman te hebben verbleven en er te hebben gestudeerd en gewerkt tot aan uw vertrek uit Soedan op 18 mei 2015.

Recent geraadpleegde bronnen (zie **COI Focus “Soedan: De situatie van Darfoeri en Nuba buiten hun herkomstregio's” dd. 28 juni 2021**) bevatten trouwens geen of slechts gebrekkige informatie over de behandeling bij terugkeer naar Soedan sinds de overgangsregering in augustus 2019 aan de macht kwam. De geraadpleegde bronnen signaleerden sindsdien nauwelijks problemen met terugkeerders, al waren er wel enkele berichten over ondervragingen, detentie en mogelijke afpersing bij terugkeer naar Soedan. Het is vooralsnog onduidelijk of de omstandigheden op Khartoum International Airport zijn veranderd sinds augustus 2019.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.

Wat de huidige situatie in Soedan betreft, blijkt uit de beschikbare informatie (zie **COI Focus “Soedan. De stand van zaken in Soedan na de coup van 25 oktober 2021” dd. 24/01/22**, waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt) dat het leger onder leiding van luitenant-generaal Abdel-Fattah

al-Burhan op 25 oktober 2021 de overgangsregering en de soevereine raad ontbindt. Burhan roept de noodtoestand uit, en belooft vast te houden aan de grondwettelijke verklaring en het Juba Vredesakkoord, en verkiezingen te organiseren in juli 2023.

Uit protest tegen de coup vinden er demonstraties plaats en er worden acties van burgerlijke ongehoorzaamheid opgezet in het hele land. De veiligheidsdiensten reageren op hun beurt op deze demonstraties en acties van burgerlijke ongehoorzaamheid met geweld en traangas. Daarbij zijn er sinds 25 oktober zeker 72 personen om het leven gekomen en meer dan 2000 mensen zouden gewond zijn geraakt. De demonstraties blijven aanhouden, en ook de repressie door de veiligheidsdiensten stopt niet. Er vinden ook arrestaties plaats van politieke en mensenrechtenactivisten, journalisten, advocaten, leden van lokale resistance committees, demonstranten en omstaanders die naar de demonstraties keken in Khartoem en andere steden over het hele land, ook in de perifere gebieden Darfoer en de Two Areas. Daarnaast zijn er meer dan 100 regeringsofficieren en politici gearresteerd.

Abdalla Hamdok tekent op 21 november 2021 een 14-delige overeenkomst met het leger waarop hij opnieuw wordt aangesteld als premier. De deal voorziet in de aanstelling van een onafhankelijk technocratisch kabinet onder leiding van Abdalla Hamdok totdat er verkiezingen worden gehouden. Prodemocratische groepen doen de deal tussen Burhan en Hamdok af als verraad. Ook de betogers verwerpen elke overeenkomst die Burhan de leiding geeft over Soedan. Het bloedvergieten stopt niet na het akkoord tussen Burhan en Hamdok. Verschillende grote demonstraties, de zogenaamde Marches of the Millions, blijven elkaar opvolgen. Daarbij treden de veiligheidstroepen repressief en gewelddadig op. Er blijven arrestaties van activisten en prodemocratische figuren plaatsvinden. Burhan herstelt op 26 december 2021 eveneens de volledige bevoegdheden van de General Intelligence Service (GIS) (voorheen NISS) waardoor de GIS opnieuw burgers kan arresteren en vasthouden. Het geweld van de veiligheidstroepen treft ook gezondheidswerkers, ziekenhuizen en patiënten. Het leger probeert het verhaal over de politieke situatie in het land te beheersen door hard op te treden tegen de pers. De geraadpleegde bronnen bevatten echter geen indicaties waaruit blijkt dat het nieuwe regime zich specifiek keert tegen de personen die tot een niet-Arabische etnie behoren die afkomstig zijn uit Darfoer en de Two Areas, of dat het geweld tegen deze personen intensifieert.

Op 2 januari 2022 treedt premier Abdalla Hamdok af te midden van een politieke impasse. Tijdens zijn televisieoptreden die zondagavond verklaart hij dat hij er niet in geslaagd is een compromis te vinden tussen de heersende generaals en de prodemocratische groepen. De protestbeweging dringt aan op een volledige burgerregering om de overgang te leiden, een eis die wordt afgewezen door de generaals die zeggen dat de macht alleen aan een gekozen regering zal worden overgedragen. Na het aftreden van premier Hamdok roepen prodemocratische groepen op tot nieuwe massale demonstraties. Soedanese veiligheidstroepen houden zich klaar en verhogen hun aanwezigheid in Khartoem. Zonder premier of burgerregering hebben het leger, voormalige rebellengroepen en de RSF (Rapid Security Forces) de controle over Soedan. Er is geen parlement om een nieuwe premier aan te stellen. Ondertussen werken verschillende actoren aan initiatieven om de politieke transitie weer op de rails te krijgen. Afgezien van de groeiende internationale druk op de militaire leiders, groeit ook de interne kritiek en die is niet langer beperkt tot de straat.

Niettegenstaande er nog steeds sprake is van een politieke crisis, en van geweld en arrestaties vanwege de overheidsdiensten, blijkt nergens uit de beschikbare informatie dat de recente ontwikkelingen in Soedan van dien aard zijn dat er sprake is van een systematische vervolging omwille van politieke redenen. Het geweld door de veiligheidsdiensten waarvan sprake kadert binnen het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties, waarbij er doden en gewonden kunnen vallen, en er demonstranten en eventuele omstaanders worden gearresteerd. Daarnaast vinden er arrestaties plaats van personen met een specifiek profiel (zoals politieke en mensenrechtenactivisten, journalisten en persmedewerkers, advocaten, leden van lokale resistance committees, ...). De geraadpleegde bronnen bevatten evenmin indicaties waaruit blijkt dat het nieuwe regime zich specifiek keert tegen personen die tot een niet-Arabische etnie behoren die afkomstig zijn uit Darfoer en de Two Areas, of dat het geweld tegen deze personen intensifieert.

En niettegenstaande er sprake is van intensiverend geweld in Darfoer, hernieuwd etnisch geweld in de Two Areas in het zuiden, en boerenprotesten in het noorden van het land, blijkt uit de beschikbare informatie dat het type geweld waarvan sprake is na de militaire coup, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de veiligheidsdiensten, niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere

strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

*Uit het geheel van voorgaande vaststellingen dient dan ook te worden geconcludeerd dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Soedan thans niet volstaat om aan te tonen dat een verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van zijn vraag naar internationale bescherming, waarbij hij zijn vrees voor vervolging of zijn reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. **Er dient evenwel te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.***

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 (A), 2 van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM"); artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie; van de artikelen 48 tot 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet; artikelen 4 en 20 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) ("Kwalificatierichtlijn"); van artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; het algemeen beginsel van voorzichtigheid, en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid.

Met betrekking tot de toekenning van de vluchtelingenstatus argumenteert verzoeker vooreerst, met betrekking tot het behoren van verzoeker tot de etnie Nyima, een niet Arabische/Afrikaanse etnie afkomstig uit de Two Areas als volgt: *"Volgens verwerende partij, hangt de mate van discriminatie dus af van een combinatie van factoren die met elkaar verbonden zijn en elkaar versterken, zoals etnie, herkomst, netwerk, economische status, politiek of religieus profiel. De geraadpleegde bronnen zouden het over het algemeen eens zijn dat de financiële situatie bepalend is voor de levensomstandigheden, zoals de plaats waar mensen wonen in de stad en hun toegang tot openbare diensten zoals onderwijs en gezondheid. Verzoeker is van mening dat hij weldegelijk tot de groep behoort die een groter risico loopt om gediscrimineerd en vervolgd te worden in geval van terugkeer naar Soedan, gelet op zijn individuele omstandigheden. Inderdaad : Hij heeft zijn secundair onderwijs nooit afgerond. Hij had financiële moeilijkheden (zijn zoon is trouwens gestorven omwille van een voedseltekort). Hij had moeilijkheden om in Soedan werk te vinden, gelet op zijn medische toestand (verzoeker lijdt aan astma). Verzoeker heeft ook verklaard, gedurende zijn interview bij de Dienst vreemdelingenzaken, dat hij "niet alle jobs" kon doen, omwille van zijn ziekte. De broers van verzoeker hebben zich aangesloten bij de volksbeweging tegen het regime, waardoor elk contact met hen heel geriskeerd is. De moeder van verzoeker verblijft nu in Tsjaad. De vader van verzoeker werd vermoord in 2011 omwille van zijn politiek activisme tegen het regime. Hij heeft Soedan al bijna 7 jaar geleden verlaten. Verzoeker zal dus, in geval van terugkeer naar Soedan, helemaal alleen staan voor een algemene socio-economische en veiligheidssituatie die op zich al heel slecht is, in het bijzonder voor Soedanezen die behoren tot niet-Arabische etnieën afkomstig uit de Two Areas, zoals verzoeker. Hij heeft echter de nodige financiële, intellectuele en sociale middelen niet om op zijn eentje te kunnen overleven in Soedan, zonder zich bloot te stellen aan een verhoogd risico op vervolgingen en/of onmenselijke en vernederende behandelingen. Er dient erop gewezen te worden dat verwerende partij zelf van mening is dat personen die tot een niet-Arabische/Afrikaanse etnie behoren in Soedan zich in een precaire situatie kunnen bevinden. Het spreekt voor zich dat verzoeker, die niet enkel behoort tot een niet-Arabische etnie maar daar bovenop ook behoort tot een familie die openlijk sympathisant is van een rebellenbeweging, zich in dergelijke situatie zal terugvinden indien hij zou moeten terugkeren naar Soedan. Verwerende partij heeft onvoldoende rekening gehouden met het bijzonder kwetsbaar profiel van verzoeker. Zo merkt verzoekende partij o.a. op dat verwerende partij amper vragen gesteld heeft aan verzoeker betreffende de dood van zijn zoon, maar ook zijn eigen medische toestand, hoewel verzoeker reeds bij de Dienst vreemdelingenzaken had verklaard dat hij moeilijkheden had om*

tewerkgesteld te worden omwille van zijn ziekte. Gelet op zijn profiel, de afwezigheid van een netwerk in Soedan, maar ook de bijzondere medische toestand van verzoeker, lijkt het duidelijk dat verzoeker, die zijn scholing ook heeft moeten stopzetten, die moeilijkheden ondervonden heeft om werk te vinden omwille van zijn medische toestand, maar die ook een zoon verloren heeft omwille van ondervoeding, een heel kwetsbaar en specifiek profiel heeft ten opzichte van andere Soedanezen die behoren tot niet-Arabische etnieën afkomstig uit de Two Areas. Verwerende partij heeft ook onvoldoende rekening gehouden met het feit dat verschillende van zijn familieleden betrokken zijn bij een rebellenbeweging (waardoor zijn vader trouwens vermoord werd – zie infra) en dat hij dus een verhoogd risico loopt op represailles door de Soedanese veiligheidsdiensten, wat ook bevestigd wordt door de objectieve informatie waarop verwerende partij haar beslissing staft.” Met betrekking tot de betrokkenheid van verzoeker bij de beweging SPLM-N meent verzoeker dat de twee door verwerende partij vastgestelde elementen absoluut onvoldoende zijn om aan te nemen dat hij niet betrokken zou zijn bij de beweging. Hij citeert uit pagina 11 van de notities van het persoonlijk onderhoud en zijn verklaring betreffende de oorsprong van de partij en stelt dat in tegenstelling tot wat verwerende partij wenst te doen geloven, verzoeker veel informatie heeft kunnen geven betreffende de oorsprong van de beweging en heeft hij o.a. verschillende andere namen kunnen geven betreffende de oorsprong van de beweging en o.a. verschillende andere namen van medestichters gegeven. Hij wijst, citerend uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat hij om zijn politieke betrokkenheid te bewijzen andere vragen correct heeft beantwoord en dus veel correcte antwoorden heeft kunnen geven betreffende de verschillende vragen die hem gesteld werden. Hij meent dat de twee fouten die door verwerende partij zijn opgemerkt details betreffen en onvoldoende zijn om te besluiten dat verzoeker niet betrokken zou geweest zijn bij de beweging SPLM-N. Hij herinnert er vervolgens aan dat hijzelf sympathisant was van de beweging maar dat zijn broers wel degelijk lid zijn/waren en dat hij pas 16-17 jaar oud was wanneer hij Soedan bijna 7 jaar geleden verlaten heeft. Hij betoogt vervolgens: *“Uiteindelijk, wenst verzoeker te wijzen op het feit dat verwerende partij enkel de voormelde vragen gesteld heeft om te polsen over de kennis van verzoeker over de beweging SPLM-N. Dit was absoluut onvoldoende, gelet op het feit dat dit element (en ook de politieke betrokkenheid van de vader en broers van verzoeker) natuurlijk centraal staat in de vrees van verzoeker in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst. Verzoeker is dan ook verbaasd dat verwerende partij meent dat hij niet betrokken zou zijn geweest bij de beweging, aangezien verwerende partij duidelijk geen grondig onderzoek heeft gevoerd naar zijn betrokkenheid. Verwerende partij heeft ook geen serieuze poging ondernomen om de politieke betrokkenheid van de vader en de twee broers van verzoeker te onderzoeken. Zo heeft verwerende partij amper vragen gesteld aan verzoeker over deze betrokkenheid, maar ook over de moord van de vader van verzoeker omwille van zijn politieke betrokkenheid. Opnieuw, kan verzoeker maar concluderen tot het feit dat zijn dossier onvoldoende aandachtig werd geanalyseerd.”* Vervolgens wijst verzoeker op artikelen 4 en 20 van de Kwalificatierichtlijn en stelt dat *in casu* redelijkerwijze moet worden aangenomen dat verzoeker een heel kwetsbaar profiel heeft aangezien hij een jongeman is die alleen zijn land van herkomst heeft moeten verlaten op heel jonge leeftijd en geen familieleden meer heeft in zijn land van herkomst en herneemt de hoger vermelde elementen op basis waarvan hij eerder argumenteerde dat hij behoort tot een groep die een groter risico loopt op discriminatie. Vervolgens houdt verzoeker een theoretische betoog over het voordeel van de twijfel en de samenwerkingsplicht en stelt dat verwerende partij de samenwerkingsplicht niet heeft vervuld omdat hij slechts een heel oppervlakkige analyse heeft gemaakt van de politieke betrokkenheid van verzoeker en zijn broers en vader en wijst er op dat zijn vader vermoord werd door de Soedanese inlichtingendiensten omwille van zijn politieke betrokkenheid en dat één van zijn dichtste familieleden reeds vervolgd werd en hierdoor om het leven is gekomen. Hij wijst er ook op dat hij behoort tot een niet-Arabische etnie en dat dit een bijkomende risicofactor is voor vervolging door de Soedanese autoriteiten wat niet betwist wordt door de verwerende partij. Hij is verbaasd dat verwerende partij een weigeringsbeslissing neemt hoewel de situatie in Soedan nog bijzonder onstabiel is en is in het bijzonder bezorgd omwille van het feit dat verwerende partij zelf in de bestreden beslissing schrijft: *“het Arabische suprematie-denken en de neerbuigende visie ten opzichte van gemeenschappen uit gemarginaliseerde regio's, ingebed bij de traditionele Soedanese elite en diepgeworteld in de Soedanese maatschappij, blijven voortbestaan”* en dat het *“het volgens vele bronnen onwaarschijnlijk”* is *“dat dit op korte termijn zal wijzigen”* - *“Het is vooralsnog onduidelijk hoe organen zoals de GIS (General Intelligence Service) en de RSF (Rapid Support Forces) de Nuba en Darfuri behandelen en of de overgangsregering in staat is effectieve controle uit te oefenen op het gedrag van de veiligheidssector”* - *“Darfuri en Nuba elders in Soedan ondervinden mogelijks raciale profilering, die zich soms tegen individuen richt, zoals bij arbitraire detentie en grof taalgebruik, maar soms ook tegen een volledige gemeenschap, zoals bij uitbraken van geweld in Kassala in mei 2020 en Port Sudan in augustus 2020”* - *“Uit deze informatie blijkt wel dat het feit dat iemand rechtstreeks afkomstig is uit de Two Areas de mogelijke interesse van de Soedanese veiligheidsdiensten verhoogt. Ook Soedanese opposanten lopen risico op vervolging bij terugkeer als ge politiek actief zijn in het buitenland”* - *“De demonstraties blijven aanhouden, en ook de repressie door de*

veiligheidsdiensten stopt niet. Er vinden ook arrestaties plaats van politieke en mensenrechtenactivisten, journalisten, advocaten, leden van lokale resistance committees, demonstranten en omstaanders die naar de demonstraties keken in Khartoem en andere steden over het hele land, ook in de perifere gebieden Darfoer en de Two Areas".

Verzoeker stelt dat hij, door een samenstel van factoren een verhoogd risico loopt op vervolgingen in geval van terugkeer, in het bijzonder door zijn kwetsbaar profiel, zijn politieke betrokkenheid en de politieke betrokkenheid van zijn vader en broers, zijn behoren tot een niet-Arabische etnie afkomstig uit de Two Areas maar ook de onstabiele veiligheidssituatie in Soedan. Hij stelt dat hem het voordeel van de twijfel moet worden gegund.

In ondergeschikte orde met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus citeert verzoeker artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet alsook artikelen 2 en 3 van het EVRM, wijst er op dat het EHRM artikel 2 EVRM als één van de meest fundamentele artikelen beschouwt en stelt dat hij *in casu* onmenselijke en vernederende behandeling vreest in geval van terugkeer naar Soedan.

Verzoeker vraagt in hooforde hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde hem de subsidiaire bescherming toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Verzoeker voegt de bestreden beslissing en het document met betrekking tot de juridische bijstand toe aan het verzoekschrift.

3. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Krachtens artikel 48/6 § 1 van de Vreemdelingenwet rust op de verzoeker om internationale bescherming de verplichting om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek belaste instanties hebben, krachtens diezelfde bepaling, tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Deze bepaling is de omzetting van de samenwerkingsplicht tussen de asielinstanties en verzoekers om internationale bescherming zoals vastgelegd in artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna "*Kwalificatierichtlijn*") en artikel 13, lid 1 van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna *Asielprocedurerichtlijn*).

In de zaak *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General* heeft het Hof van Justitie een voor de EU Lidstaten bindende interpretatie gegeven van artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, waarvan de formulering identiek is aan artikel 4, lid 1 van de *Kwalificatierichtlijn*. Het Hof onderscheidt in de door dit artikel omschreven beoordeling van de feiten en omstandigheden van het verzoek om internationale bescherming twee fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede fase de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de *Kwalificatierichtlijn* voor de toekenning van internationale bescherming. Volgens artikel 4, lid 1, van die richtlijn dient normalerwijs de verzoeker alle elementen tot staving van zijn verzoek in te dienen, wat volgens het Hof niet wegneemt dat de betrokken lidstaat voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Daaruit volgt dat deze op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht dus inhoudt dat, "*indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkerwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker*" (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punt 66).

De samenwerkingsplicht zoals neergelegd in artikel 4, lid 1 van de *Kwalificatierichtlijn* heeft dus alleen betrekking op de eerste fase, *i.e.* de vaststelling van de feiten en omstandigheden die als bewijselementen tot staving van het asielverzoek kunnen dienen. De tweede fase van de beoordeling van de feiten en omstandigheden, met name het onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming en de juridische kwalificatie van de in de eerste fase vastgestelde feiten en bewijselementen

in het licht van de beschermingsgronden in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties. De samenwerkingsplicht heeft dus geen betrekking op deze tweede fase van de beoordeling van feiten en omstandigheden (HvJ, *MM*, punten 63-65, 67-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een verzoek om internationale bescherming ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet dan evenwel gaan over die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

4.2. Het verzoek om internationale bescherming is gebaseerd op verzoekers vrees voor vervolging door de Soedanese autoriteiten omwille van zijn betrokkenheid en deze van zijn twee broers bij de SPLM-N, waarvoor hij in april 2015 volgens zijn verklaringen werd aangehouden door leden van de veiligheidsdienst en 6 dagen werd vastgehouden, gedurende dewelke hij werd ondervraagd, mishandeld en beledigd.

De Raad stelt vast, na grondige analyse van het administratief dossier, en in het bijzonder verzoekers verklaringen afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud, de beschikbare landeninformatie, het verzoekschrift en de opmerkingen van partijen ter terechtzitting en in navolging van de bestreden beslissing zijn betrokkenheid bij de SPLM-N, de beweerde arrestatie en opsluiting en zijn vrees voor vervolging omwille van discriminatie omwille van zijn etnische afkomst, niet aannemelijk maakt omwille van volgende redenen.

4.2.1. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker geen enkel document voorlegt waaruit zijn Soedanese nationaliteit of identiteit kan blijken. Het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, krachtens artikel 48/6 § 1, 3e alinea van de Vreemdelingenwet vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. De Raad kan slechts vaststellen dat

verzoeker noch tijdens de administratieve procedure noch tijdens de procedure bij de Raad enig identiteits- of nationaliteitsbewijs voorlegt. In zoverre verzoeker verklaart dat hij eigen identiteitsdocumenten, waaronder een paspoort, heeft gehad maar deze is verloren in Libië (notities PO, p. 4), stelt de Raad, in navolging van de bestreden beslissing vast dat hij zijn verklaringen met betrekking tot zijn geboortedatum aanpast en nalaat duidelijkheid hierover te scheppen, waardoor het door verzoeker onmogelijk wordt gemaakt om de verschillende fases in verzoekers leven, die eveneens belangrijk zijn om de verklaringen over zijn beweerdde problemen te toetsen, correct in te schatten.

In dit verband, stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaart dat hij zijn geboortedatum niet echt weet, dat volgens een schattingsattest hij geboren is in 1999, maar dat hij niet overtuigd is van de schatting van de arts en stelt dat hij ongeveer 17 was toen hij in 2012 de school verliet (notities PO, p. 4, 13-14). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken gaf verzoeker initieel aan dat hij geboren is op 30 mei 1999 maar liet hij dat daarna verbeteren naar 1 januari 1991 (verklaring DVZ, 21 februari 2020, punt 4); zoals terecht aangestipt in de bestreden beslissing, een opmerkelijk verschil van 8 jaar. Verzoekers verklaring hiervoor, met name dat het om een persoonlijke inschatting gaat vanwege de interviewer bij de DVZ (notities PO, p. 4-5), vindt geen grondslag in de verklaring DVZ, waaruit blijkt dat het verslag werd voorgelezen aan verzoeker in het Arabische en dit ook door hem werd ondertekend (Verklaring DVZ). Bovendien blijkt uit de gegevens van Franse migratiediensten, toegevoegd aan het administratief dossier dat verzoeker in Frankrijk zowel gekend is als A.M., geboren op 13 mei 1993 en als A.M., geboren op 1 januari 1991, zodat hij ook in Frankrijk geen consistente verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot zijn geboortedatum en er een jaartal opgeeft, 1993, dat hij dan weer helemaal niet vermeldt bij de Belgische asiinstanties. Verder stelt de Raad vast verzoeker noch tijdens de procedure bij het CGVS noch tijdens de procedure bij de Raad het Soedanese schattingsverslag waarin volgens verzoeker staat dat hij geboren zou zijn op 13 mei 1999 en waarover hij verklaart dat hij *“sinds ik naar Europa kwam, heb ik hen de leeftijdsschatting getoond”* (notities PO, p. 4), niet voorlegt. Zoals eveneens terecht aangehaald in de bestreden beslissing verklaarde verzoeker bij de DVZ ook dat hij zijn geboorteakte, identiteitskaart en bewijs nationaliteit heeft achtergelaten in Soedan (verklaring DVZ, punt 25). De Raad stelt vast, niet alleen dat dit in tegenstrijd is met zijn verklaring bij het CGVS dat hij geen geboorteakte heeft, maar ook dat hieruit blijkt dat deze documenten in Soedan zouden zijn achtergelaten en verzoeker verder ook niet aangeeft waarom hij deze niet kon opvragen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming. Verzoeker onderneemt geen enkele poging om de motieven in de bestreden beslissing waarin wordt vastgesteld dat verzoeker geen duidelijkheid weet te scheppen over zijn identiteit en meer bepaald zijn geboortedatum, die correct zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen. Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker geen duidelijkheid weet te verschaffen over zijn identiteit en meer bepaald zijn geboortedatum en dat de vastgestelde tegenstrijdige verklaringen die verzoeker hierover aflegt, de geloofwaardigheid van zijn verklaringen hierover niet ten goede komen.

4.2.2. Voorts stelt de Raad vast, in navolging van de bestreden beslissing, dat verzoekers kennis over de SPLM-N, niet kan overtuigen, terwijl zijn eigen betrokkenheid bij en sympathie voor deze beweging, de kern vormt van zijn asielrelaas, nu hij beweert omwille van de activiteiten van zijn broers bij deze partij in april 2015 te zijn opgepakt vastgehouden en mishandeld gedurende zes dagen. In de bestreden beslissing wordt hierover als volgt gemotiveerd: *“Uw beweerdde sympathie en betrokkenheid bij de beweging SPLM-N, wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat uw kennis omtrent deze beweging geenszins overtuigt. Zo verklaarde u foutief dat Ahmed Haroun in het jaar 2010 aangesteld werd als gouverneur van Zuid-Kordofan, hetgeen incorrect is. Immers, de gewapende opstand van SPLM-N in Zuid-Kordofan ontstond na de aanstelling van Haroun als gouverneur van Zuid-Kordofan in het jaar 2011, hetzelfde jaar als het jaar waarin uw vader beweerdelijk zou zijn vermoord omwille van zijn lidmaatschap van SPLM-N. Dat u over een dergelijk basisgegeven geen correcte verklaringen weet af te leggen, dit hoewel uw vader in het kader van dit conflict in hetzelfde jaar werd gedood, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering actief te hebben gesympathiseerd voor deze beweging. Daarenboven dient opgemerkt dat u volledig incorrect - beweerdde dat Minni Arco Minnawi een medestichter zou zijn van de beweging SPLM. Het dient echter opgemerkt dat, zo blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, Minni Minnawi geen enkel verband heeft met de beweging SPLM, maar de leider van de Darfoerese rebellenbeweging 'Sudan Liberation Movement' betreft. Dat u beide volstrekt verschillende bewegingen door elkaar blijkt te halen, toont enkel aan dat u geenszins inzicht heeft in de verschillende Soedanese rebellenbewegingen, en doet verder fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerdde betrokkenheid bij de beweging SPLM-N.”* De Raad stelt vast dat verzoeker er niet in slaagt deze motieven, die correct zijn en steun vinden in de notities van het persoonlijk onderhoud en de beschikbare landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier, te weerleggen. Waar verzoeker argumenteert, verwijzend naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud met betrekking tot de oorsprong van deze partij, dat hij hierover veel informatie heeft kunnen geven en ook een aantal vragen

correct heeft kunnen beantwoorden, stelt de Raad vooreerst vast dat de kennis van verzoeker zich blijkbaar beperkt tot algemene informatie over de doelstellingen en de oprichter van deze partij en diens assistent (notities PO, p. 11-12). Uit de beschikbare landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt verder dat Ahmed Haroun in mei 2011 de verkiezingen won in Zuid Kordofan en daarbij Abdelaziz al-Hillu van de SLPA versloeg en gouverneurs werd van Zuid Kordofan (Administratief Dossier, landeninformatie, Ahmed Haroun). Verzoeker verklaart evenwel dat *“ergens in 2010 na de verkiezingen heeft al bashir gouverneur Mohamed Haroun aangewezen”* (notities PO, p. 11). Daargelaten dat verzoeker Haroun verkeerdelijk de voornaam Mohamed toedicht, blijkt hieruit dat verzoeker de verkiezing en aanstelling van Haroun foutief in 2010 situeert. Waar verzoeker argumenteert dat het slechts om een detail zou gaan, kan dit *in casu* niet worden bijgetreden, nu hij er gemakshalve aan voorbijgaat dat *in casu* verzoeker verklaarde dat zijn vader, die actief zou zijn geweest voor de SPLM-N, in 2011 werd gedood in het kader van het conflict dat datzelfde jaar ontstond als gevolg van de opstand van de SPLM-N, zoals terecht gemotiveerd in de bestreden beslissing. Verder blijkt eveneens uit de beschikbare landeninformatie dat Minni Arco Minnawi, niet een van de medeoprichters is van SPLM-N, zoals verzoeker foutief verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud (notities PO, p. 11), maar wel de leider van de Sudan liberation Movement (SLA-MM) (administratief dossier, landeninformatie, Sudan Liberation Army – Minni Minawi). De vaststelling dat verzoeker de leider van deze beweging verkeerdelijk aanduidt als één van de oprichters van de SPLM-N, waarvan verzoeker beweert dat zijn beide broers er actief lid van zijn en waarmee hij sinds 2008 sympathiseerde (notities PO, p. 11) en hij de aanstelling van Haroun verkeerd situeert, ondermijnt *in casu*, gelet op verzoekers beweerd profiel en de mate van betrokkenheid van zijn familie bij de SPLM-N, reeds in belangrijke mate de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn beweerd betrokkenheid bij de SPLM-N en bijgevolg ook zijn arrestatie en detentie in april 2015 die er het gevolg van zou zijn geweest. Waar in het verzoekschrift nog gewezen wordt op het feit dat hij op dat ogenblik pas 16-17 jaar oud was toen hij Soedan verliet, herhaalt de Raad dat hierboven reeds werd vastgesteld dat verzoeker de door hem gecreëerde onduidelijkheid over zijn geboortedatum niet weet op te helderen en dat hij volgens zijn verklaringen bij het CGVS bovendien verklaarde dat hij in 2012 toen hij de school verliet ongeveer 17 was (notities PO, p. 14) en dus in mei 2015, toen hij Soedan volgens zijn verklaringen verliet ongeveer 20 jaar moet zijn geweest en dus niet 16 of 17, zoals in het verzoekschrift wordt gesteld. In zoverre in het verzoekschrift nog wordt geargumenteed dat de voormelde vragen niet volstonden om verzoekers betrokkenheid bij de SPLM-N te beoordelen, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar het voorgaande en de vaststelling dat verzoekers beperkte kennis over en foutieve antwoorden met betrekking tot cruciale aspecten van de SPLM-N de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over de betrokkenheid bij de SPLM-N ondermijnen. Verder komt het aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen aan de hand van concrete elementen die een ander licht kunnen werpen op de vastgestelde hiaten in verzoekers kennis. Met zijn algemeen betoog dat onvoldoende vragen werden gesteld over zijn betrokkenheid, weerlegt verzoeker de voormelde vaststelling met betrekking tot zijn kennis over de SPLM-N in elk geval niet. Waar in het verzoekschrift nog wordt betoogd dat ook geen serieuze poging werd ondernomen om de politieke betrokkenheid van zijn vader en zijn twee broers te onderzoeken, wijst de Raad er op dat het aan verzoeker toekomt om zijn vrees voor vervolging concreet aannemelijk te maken en dat hij verder ook geen enkel tastbaar bewijs over het actief lidmaatschap van zijn familieleden bij de SPLM-N neerlegt, zodat de beoordeling van zijn verzoek wat dit aspect betreft enkel kan gebeuren op grond van verzoekers verklaringen over zijn vluchtmotieven.

De geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten wordt verder fundamenteel ondermijnd door zijn tegenstrijdige verklaringen over zijn arrestatie en detentie en de duur ervan zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als het CGVS als tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en zijn vage verklaringen over de specifieke redenen en omstandigheden van zijn arrestatie. In de bestreden beslissing wordt hierover op goede gronden als volgt gemotiveerd: *“Bovenstaande indachtig dient vooreerst opgemerkt dat u tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) nooit gewag heeft gemaakt van enige arrestatie noch van een gevangenschap. Wanneer het u gevraagd werd, gaf u aan niet te zijn gearresteerd, noch in een gevangenis te hebben gezeten (CGVS vragenlijst d.d. 21 februari 2021 punt 3.1). Ook wanneer u uw vrees kon toelichten bracht u een eventuele arrestatie of opsluiting niet ter sprake (CGVS vragenlijst d.d. 21 februari 2021 punt 3.5) wat bijzonder eigenaardig is gezien deze arrestatie, zoals uit het persoonlijk onderhoud bleek [u opperde immers een vrees ten aanzien van de veiligheidsdiensten die u hebben gearresteerd in geval van een terugkeer naar Soedan (NPO p 19)], de kern raakt van de redenen om Soedan te verlaten. Integendeel u verklaarde voor de DVZ letterlijk dat u, toen u in Soedan woonde, u niet persoonlijk lastig gevallen werd door het regime (CGVS vragenlijst d.d. 21 februari 2021 punt 3.5). U voegde eraan toe dat u uw vrees voor een slechte behandeling in geval van terugkeer naar Soedan, enkel baseert op gesprekken die u voerde met uw moeder. Hoewel het CGVS er rekening mee houdt dat u tijdens dit interview bij DVZ details in uw*

verklaringen dient te beperken, mag er van u wel verwacht worden dat u een arrestatie en gevangenschap daar zou meedelen, wat niet het geval is - u gaf er immers net het omgekeerde aan, namelijk dat u niet werd gearresteerd of opgesloten, en u voor uw vertrek uit Soedan niet lastig gevallen werd door de Soedanese autoriteiten. Dit doet reeds ernstig en fundamenteel afbreuk aan enige geloofwaardigheid met betrekking tot uw beweerde arrestatie en opsluiting en bijgevolg eveneens aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde vrees in geval van terugkeer naar Soedan. Dieper ingaand op de omstandigheden van uw arrestatie verklaarde u verrassend en tegenstrijdig aan uw eerdere verklaring dat u door 6 personen werd opgepakt en niet door 3 personen en stelde u dat u met 3 personen was die opgepakt werden (NPO p 15). Eveneens opvallend en inconsistent is dat u eerst aangeeft 21 dagen te zijn geslagen, beledigd en gemarteld om direct daarna te verklaren dat u na de zesde dag opsluiting werd vrijgelaten onder voorwaarden door een zekere M. (NPO p 13). Wanneer u iets later in het persoonlijk onderhoud opnieuw gevraagd werd naar de naam van de man die u vrijliet, stelde u kortweg en weinig overtuigend dat u zijn naam soms vergeet en verrassend dat u hem kent van zien (NPO p 16). Deze inconsistente en tegenstrijdige verklaringen komen de geloofwaardigheid van uw arrestatie en opsluiting allerm minst ten goede en tasten de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid ervan verder aan. Verder peilend naar de specifieke omstandigheden en redenen van uw arrestatie en uw opsluiting verklaarde u vaagweg dat u niet specifiek beschuldigd werd en het duidelijk was dat men uw oudste broer viseerde (NPO p 16). U legde verder in het persoonlijk onderhoud geen enkele verklaringen af waaruit dit eventueel zou blijken. U verklaarde voorts dat u werd gearresteerd door mensen van de veiligheidsdienst en dat u dat weet door de manier waarop ze u hebben behandeld, dat ze zich verplaatsten met een auto zonder nummerplaat en dat u alles wat u heeft gehoord over de veiligheidsdienst zelf heeft meegemaakt (NPO p 16) wat een uiterst vage en weinig overtuigende beschrijving is. Specifiek gevraagd of ze zich niet kenbaar maakten, ontweek u de vraag enigszins en verklaarde u dat u hen niet durfde aan te kijken en u hen niets vroeg (NPO p 16) wat opnieuw in het licht van uw verklaringen dat u 6 dagen door hen – waarvan u de genaamde M. dan nog kent van zien - werd mishandeld en beledigd niet weet te overtuigen. Uw uiterst vage verklaringen omtrent de redenen en de omstandigheden van uw arrestatie en opsluiting doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde arrestatie en opsluiting. Peilend naar enige concrete vormen van discriminatie die u zou ondervonden hebben te Soedan omwille van uw etnische afkomst verklaarde u dat u daar in Soedan geen voorbeelden moet over geven gezien iedereen u overal waar u ging omwille van uw huidskleur negatief bekeek, u er rechtstreeks op aansprak en u beledigde en u ook de blikken voelt van de mensen in Europa (NPO p 17 en 18) wat **geenszins concrete en doorleefde verklaringen** zijn om deze beweerde discriminatie aan te tonen. Wanneer u wel een concreet voorbeeld aanhaalde, verklaarde u dat u niet verder werd toegelaten in de sollicitatieprocedure voor een job als security omwille van uw etnie. U voegde daar verrassend aan toe dat dit een functie betrof bij de Soedanese overheid. Toen u daarop werd **geconfronteerd** met de vaststelling dat u enerzijds verklaart niet te kunnen terugkeren naar Soedan omwille van uw problemen met het regime, maar anderzijds wel solliciteert voor een functie bij dezelfde overheid, verklaarde u **vaagweg en niet overtuigend** dat dat normaal is, dat u nog jong was en deze sollicitatie plaatsvond voor uw arrestatie (NPO p 18). **Uw verklaringen betreffende uw sollicitatie voor een job als security bij de Soedanese overheid doen verder afbreuk aan de reeds zwaar aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde vrees ten aanzien van de Soedanese veiligheidsdiensten.** Daarnaast doet deze vaststelling eveneens afbreuk aan de door u beweerde sympathie en activisme voor de beweging SPLM-N, die door de Soedanese autoriteiten met geweld bestreden werd ten tijde van uw sollicitatie." De Raad stelt vast dat deze motieven, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig ongemoeid worden gelaten in het verzoekschrift. De Raad neemt deze pertinente motieven dan ook over in dit arrest.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker de kans heeft gekregen om zijn asielmotieven uiteen te zetten en dat hij daarover omstandig is ondervraagd en dat verwerende partij relevante informatie heeft bijgebracht die betrekking heeft op de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten en dat de verwerende partij zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gebaseerd op actuele landeninformatie en alle elementen die door verzoeker zijn aangebracht, met inbegrip van zijn verklaringen over zijn familieleden en hun betrokkenheid bij de SPLM-N. Dat slechts een oppervlakkige analyse zou zijn gevoerd naar verzoekers politieke betrokkenheid of onvoldoende rekening zou zijn gehouden met de situatie van zijn familieleden, zoals in het verzoekschrift wordt betoogd, kan geenszins blijken. Dat verwerende partij niet zou hebben voldaan aan de samenwerkingsplicht kan niet worden bijgetreden. In zoverre verzoeker argumenteert dat verwerende partij artikel 17 § 2 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 heeft geschonden, wijst de Raad er op dat deze bepaling slechts in de verplichting voorziet om de verzoeker te confronteren met tegenstrijdige verklaringen of met het gegeven dat er relevante elementen ontbreken, wanneer de ambtenaar dit tijdens het gehoor vaststelt (Koninklijk Besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, B.S. 11 juli 2018, 55413, Verslag aan

de Koning). Bovendien belet deze bepaling de commissaris-generaal niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of het ontbreken van een relevant element ter staving van het verzoek en waarmee de verzoeker niet geconfronteerd werd (Verslag aan de Koning). Verder dient erop gewezen dat het feit dat verzoeker niet met de inconsistenties tussen zijn verklaringen werd geconfronteerd geen afbreuk doet aan het bestaan ervan. Verzoeker heeft bovendien de gelegenheid om bij de Raad de nodige toelichting te verschaffen over de aangehaalde inconsistenties en relevante elementen bij te brengen of aan te tonen waarom deze niet zouden kunnen worden bijgebracht. Uit het voorgaande is gebleken dat verzoeker er niet in slaagt de vastgestelde inconsistenties en ongerijmdheden in zijn relaas te weerleggen en dat hij verder ook in het kader van de procedure bij de Raad geen documenten bijbrengt ter staving van zijn relaas.

Gelet op het geheel van vastgestelde tegenstrijdigheden en ongerijmdheden in zijn verklaringen over de beweerde vervolgingsfeiten alsook het gegeven dat hij de onduidelijkheid over zijn identiteit en met name zijn geboortedatum niet weet op te heffen en hij verder ook geen enkele identiteits- of nationaliteitsbewijs voorlegt zonder hiervoor een bevredigende verklaring te hebben, komt de Raad tot het besluit dat verzoeker zijn beweerde betrokkenheid en sympathie voor de SPLM-N en de actieve betrokkenheid van zijn familieleden alsook de door hem beweerde arrestatie en detentie die daaruit zouden voortvloeien zijn, niet aannemelijk maakt omdat zijn verklaringen hierover niet geloofwaardig zijn.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet niet vervuld zijn en dat verzoeker het voordeel van de twijfel niet kan worden gegund.

4.2.3. Verzoeker verklaart te behoren tot de etnie Nyima, een niet-Arabische/Afrikaanse stam afkomstig uit de regio Two Areas, maar geboren te zijn in Omdurman. Volgens zijn verklaringen ging verzoeker onmiddellijk na zijn geboorte met zijn moeder terug naar Farish, Zuid Kordofan, maar woonde hij sinds zijn 7 of 8 jaar bij zijn oom langs vaderszijde in Omdurman en verbleef hij in de vakantieperiodes in Farish (notities PO, p. 6-7). Hieruit blijkt dat verzoeker zijn kindertijd in Farish doorbracht maar vanaf zijn 7 of 8 jaar in Omdurman heeft gewoond. Hij verklaart hierover dat hij in zijn dorp met zijn vader werkte in de landbouw toen hij nog klein was en in Omdurman gewerkt heeft in de bouw en als smid, nadat hij de school verliet (notities PO, p. 7).

In het verzoekschrift betoogt verzoeker dat hij tot een groep behoort die een groter risico loopt om gediscrimineerd en vervolgd te worden in geval van terugkeer naar Soedan en wijst op een aantal individuele omstandigheden, waaronder het feit dat hij zijn secundair onderwijs nooit heeft afgewerkt, hij financiële moeilijkheden had en problemen om werk te vinden gelet op het feit dat hij aan astma lijdt, zijn moeder nu in Tsjaad verblijft, zijn vader vermoord werd in 2011, zijn broers lid zijn van de volksbeweging tegen het regime en het dus gevaarlijk is om met hen in contact te treden en hij Soedan al 7 jaar geleden heeft verlaten.

Uit de COI Focus, *“Soedan: De situatie van Darfoeri en Nuba buiten hun herkomstregio's”* van 28 juni 2021 en het door verzoeker geciteerde rapport van het Home Office, *“Country Policy and Information Note Sudan: Non-Arab Darfuri”* van oktober 2021, blijkt dat discriminatie van personen die tot een niet-Arabische etnie behoren afkomstig uit Darfur en zich buiten hun regio van afkomst bevinden in meerder of mindere mate geconfronteerd kunnen worden met discriminatie en dat dit afhangt van verschillende factoren, zoals etnie, herkomst, netwerk, economische status en politiek of religieus profiel. Er kan evenwel niet uit blijken dat het loutere behoren tot dergelijke etnie *a priori* leidt tot vervolging of ernstige schade. Hierboven werd reeds vastgesteld dat verzoeker de beweerde arrestatie in 2015 wegens zijn sympathie voor en de betrokkenheid van zijn familieleden bij de SPLM-N niet aannemelijk maakt omdat zijn verklaringen hierover niet geloofwaardig zijn, en dat hij evenmin enig begin van bewijs bijbrengt met betrekking tot het lidmaatschap van zijn broers en hun activiteiten voor de SPLM-N. Verder is ook gebleken dat verzoeker geen enkele duidelijkheid schept over zijn identiteit en geboortedatum en hij naargelang zijn verklaringen 23 jaar dan wel 31 jaar oud is.

Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende behandeling houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een situatie die gelijkgeschakeld kan worden met vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker, hiernaar gevraagd, slechts in algemene termen stelt dat hij omwille van zijn huidskleur negatief bekeken werd en beledigd werd en verder als enige concrete voorbeeld aangeeft dat hij niet werd toegelaten voor een job als veiligheidsagent bij een de Soedanese overheid. Hierboven werd reeds vastgesteld dat het feit dat hij voor een functie bij de Soedanese overheid solliciteerde de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden problemen met de Soedanese autoriteiten

fundamenteel ondermijnt alsook zijn sympathie voor de SPLM-N. In zoverre verzoeker daadwerkelijk niet voor deze functie zou zijn geselecteerd omwille van zijn etnie, kan hieruit evenwel niet blijken dat dit het leven voor verzoeker ondraaglijk maakte, nu dit volgens zijn verklaringen plaatsvond in 2012, het jaar waarop hij volgens zijn verklaringen de school verliet en hij daarna nog werkte in de bouw en als smid in Omdurman (notities PO, p. 14, 7). Waar verzoeker verwijst naar zijn astma als reden dat hij niet alle jobs kan doen, dat hij Soedan bijna 7 jaar geleden heeft verlaten en dat zijn moeder momenteel in Tsjaad verblijft, kan niet worden ingezien hoe hieruit een bijzondere kwetsbaarheid kan blijken. De Raad kan slechts vaststellen dat hij evenmin aannemelijk dat hij met dermate ernstige of systematische discriminatie riskeert te worden geconfronteerd in geval van terugkeer. Door louter te verwijzen naar het feit dat hij zijn scholing moest stopzetten, hij financiële moeilijkheden had, zijn moeder in Tsjaad verblijft en zijn vader in 2011 overleden is en hij moeilijkheden had om werk te zoeken, toont hij dit immers niet aan. De vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient op basis van de individuele omstandigheden van verzoeker en in het licht van de beschikbare landeninformatie te worden beoordeeld. Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat verwerende partij zelf van oordeel is dat personen die tot een niet-Arabische/Afrikaanse etnie behoren in Soedan zich in een precarie situatie kunnen bevinden, hij in geval van terugkeer alleen zal staan voor een algemene socio-economische en veiligheidssituatie die op zich al heel slecht is en hij niet de middelen heeft om alleen te overleven in Soedan, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker in het verleden, zoals reeds aangehaald, tot zijn vertrek uit Soedan voornamelijk in Omdurman woonde en er gewerkt heeft in de bouw en als smid en uit niets kan blijken dat hij als volwassen man niet in zijn levensonderhoud zou kunnen voorzien in geval van terugkeer. Waar verzoeker nog aanvoert dat hem amper vragen werden gesteld over de dood van zijn zoon en zijn eigen medische toestand, kan dit geen afbreuk doen aan het voorgaande, nu verzoeker verder ook geen stukken bijbrengt met betrekking tot zijn medische toestand en hieruit, noch uit het betreurenswaardige overlijden van zijn zoon *in casu* evenmin een bijzondere kwetsbaarheid noch een discriminerende behandeling kan worden afgeleid. Zo uit de beschikbare bronnen kan afgeleid worden dat de financiële situatie bepalend is voor de levensomstandigheden van deze groep in Soedan en hun toegang tot openbare diensten, kan uit verzoekers verklaringen niet blijken dat hij zich in een financieel moeilijke situatie bevond in Soedan, noch dat hij niet in staat zou zijn om in zijn levensonderhoud te voorzien. Verzoeker dient een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade concreet aannemelijk dient te maken. Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker, het geheel van zijn individuele omstandigheden in acht genomen en beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie niet concreet aannemelijk maakt dat hij, in geval van terugkeer naar Soedan, omwille van het behoren tot de Nyima etnie het slachtoffer dreigt te worden met discriminatie die dermate ernstig is dat zij met vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin kan worden gelijkgesteld. De loutere stelling in het verzoekschrift dat verzoeker in vergelijking met andere Soedanezen die behoren tot niet-Arabische etnieën afkomstig uit de Two Areas, als minderjarige jongeman een heel kwetsbaar profiel heeft, volstaat niet om *in casu* een gegronde vrees voor vervolging omwille van zijn behoren tot de deze etnie, aan te tonen. Waar hij in het verzoekschrift nog verwijst naar een verhoogd risico op represailles door de Soedanese veiligheidsdiensten omwille van de betrokkenheid van zijn familieleden bij een rebellenbeweging, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat verzoeker de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk maakt en geen begin van bewijs bijbrengt met betrekking tot het lidmaatschap van zijn broers van de SPLM-N. De *in casu* ingeroepen discriminatie is onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 20 en artikel 4, lid 3 van de Kwalificatierichtlijn, wijst de Raad er op dat artikel 20 van de Kwalificatierichtlijn lidstaten ertoe verplicht bij de toepassing van hoofdstuk VII "*kenmerken van internationale bescherming*" rekening te houden met de specifieke situatie van kwetsbare personen, waaronder personen die foltering of andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld zijn blootgesteld. De Raad wijst er vooreerst op dat hierboven is gebleken dat verzoeker de door hem voorgehouden arrestatie, detentie en mishandeling niet aannemelijk maakt omdat zijn verklaringen over de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk zijn en dat verzoeker niet doet blijken van een kwetsbaar profiel. Verder wijst de Raad er op dat hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn betrekking heeft op de toegang van personen die internationale bescherming hebben gekregen in een lidstaat tot een aantal rechten verbonden aan de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus nadat deze status werd verleend en is bijgevolg niet van toepassing op verzoeker. Artikel 4, lid 3 van deze richtlijn verplicht de lidstaten ertoe een individuele beoordeling van elk verzoek om internationale bescherming uit te voeren, waarbij onder meer wordt rekening gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker. Uit het voorgaande is gebleken dat afdoende rekening werd gehouden met de individuele omstandigheden van verzoeker, maar dat wordt geconcludeerd dat verzoeker de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk maakt en hij ook op grond van zijn behoren tot de Nyima-etnie geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt. Verzoekers

betoog in het verzoekschrift dat het op grond van zijn individuele kenmerken vanzelfsprekend is dat verzoeker heel kwetsbaar is, kan dan ook niet tot een ander besluit leiden.

Het geheel van zijn individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van objectieve informatie over verzoekers land van herkomst, besluit de Raad dat verzoeker nalaat concreet aannemelijk te maken dat hij vervolging riskeert bij terugkeer naar Soedan omwille van zijn beweerde maar niet geloofwaardig bevonden sympathie voor en betrokkenheid voor de SPLM-N of op grond van zijn behoren tot de Nyima-etnie.

Indien, zoals *in casu*, verzoekers relaas ongeloofwaardig wordt bevonden, is een onderzoek naar de materiële voorwaarden voor het toekennen van de vluchtelingenstatus niet langer noodzakelijk.

4.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit het administratief- en rechtsplegingsdossier blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Soedan.

5.2. In zoverre verzoeker zich, voor wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk maakt en evenmin aannemelijk maakt dat hij het slachtoffer is geweest of zal worden van dusdanige discriminatie dat dit met vervolging kan worden gelijkgesteld.

5.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Om uit te maken er sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van *“willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict”*, wordt rekening gehouden met de daadwerkelijke bestemming van de verzoeker in geval van terugkeer naar het betrokken land of gebied (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 40; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, pt. 43; EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU) - A judicial Analysis, december 2014, p. 25-26).

In casu stelt de Raad vast, gelet op verzoekers verklaringen dat verzoeker in Omdurman (Khartoum) is geboren en dat hij er sinds zijn 8 jaar voornamelijk heeft gewoond tot zijn vertrek, zodat *in casu* de veiligheidssituatie in Omdurman (Khartoum) moet worden beoordeeld.

Uit de COI Focus *“Soedan: De stand van zaken in Soedan na de coup van 25 oktober 2021”* van 24 januari 2022, door verwerende partij neergelegd bij aanvullende nota van 13 juni 2022, blijkt niet dat er in Omdurman (Khartoum) actueel een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel er sprake is van intensiverend geweld in Darfoer, hernieuwd etnisch geweld in de Two Areas in het zuiden en boerenprotesten in het noorden van het land, blijkt immers uit de voor de Raad beschikbare landeninformatie dat het type geweld waarvan sprake is na de militaire coup in de andere regio's van Soedan, waaronder Omdurman (Khartoum), namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de veiligheidsdiensten, doelgericht van aard is en niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De Raad stelt vast dat verzoeker de analyse in de bestreden beslissing met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet betwist en verder ook geen landeninformatie informatie bijbrengt waaruit kan blijken dat bovenstaande analyse niet langer actueel of correct zou zijn of die deze beoordeling in een ander daglicht stelt.

Bij gebrek aan een gewapend conflict en willekeurig geweld in Omdurman (Khartoum) is artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

6. Met betrekking tot de door verzoeker ingeroepen schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht merkt de Raad het volgende op. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissingen te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet *In casu* dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing zowel in rechte als in feite gemotiveerd is. Uit het betoog van de verzoeker blijkt dat hij de motieven van deze beslissingen kent en begrijpt. Hij is er immers in geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is dus bereikt. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Wat betreft de door verzoeker aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de verwerende partij zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over verzoekers land van herkomst en op alle dienstige stukken. Dat de verwerende partij niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Wat betreft de door verzoeker aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel, herinnert de Raad er aan dat dit beginsel enkel dan geschonden is wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. Na grondig onderzoek van de motieven van de bestreden beslissing en het rechtsplegingsdossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op pertinente gronden tot het besluit is gekomen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor internationale bescherming. De Raad stelt geen schending van het redelijkheidsbeginsel vast.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting dertien juli tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. POLLET